

LA DARRERA DE TOTES

Festa fallera al Vallès

Enguany, despertades i mascletades, i el fum dels coets llançats al vent, no han estat exclusius només del País Valencià. Situat en un racó del Principat, a la comarca del Vallès oriental, un poble, Mollet, també «ha fet falles».

Isabel Rosés i Reveter
Joan Enric Mogas i Pla

Aquest municipi, ubicat a 18 km de Barcelona i que compta amb 36.000 habitants, la majoria dels quals són immigrants del sud de l'Estat espanyol, ha celebrat també, durant els dies 20, 21 i 22 de març, aquesta tradició valenciana.

El centre i «casal» de tan singular esdeveniment, fou «La Marieta», nom amb el qual es coneix una formatgeria que en el context de la població esdevé un veritable cau de propostes culturals. En aquest local s'encetà la festa el passat 8 de març, amb la inauguració de l'exposició fallera, i la proclamació de les reines, a les quals imposà la banda la fallera major de la Casa de València a Barcelona. Ferran Torrent, actuà de mantenidor durant la jornada, i fou l'encarregat de presentar el «llibre de la falla», que recull fets històrics de la tradició fallera, com també el procés de creació de la falla molletana i diverses manifestacions de personatges relacionats amb el fet cultural valencià.

Però el veritable plat fort de la festa començà amb la representació de l'obra teatral *Vicenteta de Favara*, a càrrec del Teatre Estable del País Valencià, que serví de preàmbul durant la nit del divendres dia 20 de març a la plantà de la falla. Al seu voltant i durant els dos dies següents, tingueren lloc tot un seguit de concerts, cercaviles i balls, d'aires típicament valencians, gràcies a la participació de grups com Alimara, la Democràtica de Pedralba, i els bufadors independents de Godella, com també el grup de rock Bici.

«Va ser el dia que se'ns va aparèixer Sant Josep a l'armariet de les begudes

La falla de Mollet del Vallès.

que vam entendre que no ens podíem girar d'esquena a les tradicions del sud. La distància no és excusa per covar la nostàlgia inactiva. Calia actuar, i a pesar de tot, com en totes les aparicions sobrenaturals, les possibilitats d'interpretar les paraules del sant eren il·limitades, la majoria vam llegir entre línies i compreguem que ens animava a muntar una falla molletana». Així e explicava Joan Antoni Salom, valencià de naixement i que, juntament amb la Marina Dunach, gestiona «La Marieta», com d'una taula voltada d'amics nasqué la idea de realitzar aquest projecte. Ara només mancava cercar un grup de gent que tingués ganes de treballar-la conjuntament. De

mica en mica es va anar reunint tot un seguit de gent, que d'una manera o altra, estaven vinculades al món cultural. En total, foren una trentena de persones que s'engrescaren a realitzar-lo dividint-se en diferents comissions, per tal que avancés la tasca que tenien al davant.

L'empresa no era gens fàcil, sobretot en l'aspecte econòmic, ja que segons els càlculs fets per la comissió pertinent, el pressupost ha pujat a 1.300.000 pessetes. Calia, doncs, cercar les fonts que permetrien sufragar-lo. Deixant a un costat les aportacions voluntàries, la major part d'ingressos han estat una subvenció municipal de 250.000 pessetes, i els beneficis obtinguts de la venda del llibre i de la rifa de dues paelles valencianes per a vint-i-cinc persones, que deixaren vora de 400.000 pessetes.

El tema que havia de tractar la falla fou decidit en un acte assembleari. Ben aviat es trobaren uns «caps de turc», els polítics municipals. D'aquesta manera, l'equip de disseny, format per aficionats i professionals de les arts plàstiques, treballà en diversos esbossos, fins arribar al projecte definitiu, anomenat Ereccions Municipals.

La protagonista de la festa, presentava com a motiu central l'espina del moll, el peix símbol del poble, voltat dels quatre caps dels grups polítics municipals, que se l'havien cruspit.

No tot el poble de Mollet, que era la base del monument, va veure amb bons ulls aquesta iniciativa; malgrat això, la comissió fallera, decidí que un personatge anònim, representant el poble, fos el ninot indultat. Després d'un any de treball, amb pocs minuts, el foc acabà amb la falla.